KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1559

av den 18 september 2015

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 7.4,

efter samråd med medlemsstaterna, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 20 december 2014 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antidumpningsundersökning vad gäller import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (nedan kallat *det berörda landet*) med stöd av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingetts den 10 november 2014 av Saint-Gobain PAM Group (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av rör av duktilt gjutjärn. Klagomålet innehöll bevisning för dumpning och för därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

(3) Den 11 mars 2015 inledde kommissionen en antisubventionsundersökning avseende import till unionen av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien och påbörjade en separat undersökning. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([3]). Denna undersökning pågår fortfarande.

1.2 Berörda parter

(4) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Kommissionen underrättade de klagande, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare, de indiska myndigheterna, kända importörer, leverantörer och användare, handlare samt intresseorganisationer som såvitt känt var berörda om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.

(5) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Ingen berörd part begärde att bli hörd för att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen.

1.2.1 *Stickprovsförfarande*

(6) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den kunde komma att göra ett urval av de berörda parterna i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

([1]) EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT C 461, 20.12.2014, s. 35).
([3]) Tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien (EUT C 83, 11.3.2015, s. 4).

Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare och importörer

(7) Inget stickprovsförfarande avseende unionstillverkare behövdes. Det finns bara tre företag eller företagsgrupper som tillverkar den berörda produkten i unionen och två av dem, som svarar för omkring 96 % av unionens sammanlagda tillverkning, samarbetade i undersökningen.

(8) För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt när det gäller importörer och i så fall göra ett urval ombads icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Inga icke-närstående importörer gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande.

Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Indien

(9) För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval ombads alla exporterande tillverkare i Indien att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Indiens delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna vara intresserade av att medverka i undersökningen.

(10) Två exporterande tillverkare i det berörda landet lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. Dessa svarade för 100 % av exporten från Indien under undersökningsperioden. Kommissionen beslutade därför att det inte behövdes något stickprovsförfarande.

1.2.2 *Svar på frågeformuläret*

(11) Kommissionen sände frågeformulär till de två indiska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, till de tre unionstillverkarna och till de användare som gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande.

(12) Svar på frågeformuläret inkom från de två indiska exporterande tillverkarna, två unionstillverkare och flera dussin användare.

1.2.3 *Kontrollbesök*

(13) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde var nödvändiga för ett preliminärt fastställande av dumpning, därav följande skada och unionens intresse. Kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i grundförordningen genomfördes i följande företags lokaler:

Unionstillverkare

— SAINT-GOBAIN PAM, Pont-à-Mousson, Frankrike; SAINT-GOBAIN PAM ESPANA SA, Madrid, Spanien; SAINT-GOBAIN PAM Deutschland GmbH, Saarbrücken, Tyskland

— Duktus Rohrsysteme Wetzlar GmbH, Wetzlar, Tyskland

Närstående försäljningsföretag

— SAINT-GOBAIN PAM PORTUGAL SA, Lissabon, Portugal

— SAINT-GOBAIN PAM ITALIA SpA, Milano, Italien

— SAINT-GOBAIN PAM UK, Stanton-by-Dale, Förenade kungariket

— SGPS BELGIUM SA, Landen, Belgien

Exporterande tillverkare i Indien

— Electrosteel Castings Ltd, Kolkata, Indien, och dess närstående företag Lanco Industries Limited (nu känt som Srikalahasthi Pipes Limited), Andhra Pradesh, Indien

— Jindal Saw Limited, New Delhi, Indien

Närstående importörer/handlare

— Electrosteel Europe SA, Frankrike, som har följande filialer:

  — Electrosteel Europe SA Sucursal En Espana, Spanien

  — Electrosteel Europe SA Succursale Italia, Italien

  — Electrosteel Europe SA Niederlassung Deutschland, Tyskland

— Electrosteel Castings (UK) Ltd, Förenade kungariket

— Electrosteel Trading SA, Spanien

— Jindal Saw Italia SpA, Italien

— Jindal Saw Pipeline Solutions Limited, Förenade kungariket

1.3 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(14) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 oktober 2013–30 september 2014 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2011 till slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(15) Den produkt som berörs är rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90. Dessa KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

(16) Rör av duktilt gjutjärn används för dricksvattenförsörjning, bortledning av avloppsvatten och bevattning av jordbruksmark. Ledning av vatten genom rör av duktilt gjutjärn kan ske med hjälp av tryck eller bara tyngdkraften. Rören varierar mellan 60 mm och 2 000 mm i diameter och är 5,5, 6,7 eller 8 meter långa. Invändigt är de normalt inklädda med cement eller andra material och utvändigt överdragna med zink, målade eller tejplindade. Slutanvändarna är främst allmännyttiga företag.

2.2 **Likadan produkt**

(17) Undersökningen visade att den produkt som tillverkas och säljs i Indien och den produkt som tillverkas och säljs i unionen har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper.

(18) Kommissionen beslutade i det skedet att dessa produkter därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. **DUMPNING**

3.1 **Normalvärde**

(19) Kommissionen undersökte först huruvida den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden för varje samarbetsvillig exporterande tillverkare var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden är representativ om den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden av den likadana produkten till oberoende kunder på hemmamarknaden per exporterande tillverkare motsvarar minst 5 % av det berörda företagets totala exportvolym av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta konstaterades det att var och en av de exporterande tillverkarnas sammanlagda försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ.

(20) Därefter identifierade kommissionen de på hemmamarknaden sålda produkttyper som var identiska eller jämförbara med de produkttyper som såldes på export till unionen för de exporterande tillverkarna med representativ försäljning på hemmamarknaden.

(21) Kommissionen undersökte sedan huruvida varje samarbetsvillig exporterande tillverkares försäljning på hemmamarknaden av varje produkttyp som är identisk eller jämförbar med en produkttyp som säljs på export till unionen var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en produkttyp är representativ om den totala försäljningsvolymen av produkttypen till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden motsvarar minst 5 % av den totala exportförsäljningen till unionen av den identiska eller jämförbara produkttypen. På grundval av detta konstaterade kommissionen att den inhemska försäljningen av vissa produkttyper inte var representativ, eftersom den motsvarade mindre än 5 % av den totala exportförsäljningen av den identiska eller jämförbara produkttypen till unionen.

(22) Därefter fastställde kommissionen andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden för varje produkttyp under undersökningsperioden för att avgöra om man kunde använda den faktiska försäljningen på hemmamarknaden för att beräkna normalvärdet i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.

(23) Normalvärdet grundas på det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp, oavsett om denna försäljning är lönsam eller inte, om

a) försäljningsvolymen för produkttypen, vid försäljning till nettopriser som är lika med eller högre än den beräknade tillverkningskostnaden, utgör mer än 80 % av den totala försäljningsvolymen för den produkttypen, och

b) det vägda genomsnittliga försäljningspriset för denna produkttyp är lika med eller högre än tillverkningskostnaden per enhet.

(24) I detta fall är normalvärdet det vägda genomsnittet av priserna för all försäljning på hemmamarknaden av produkttypen under undersökningsperioden.

(25) Normalvärdet är det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp enbart av den lönsamma försäljningen på hemmamarknaden av produkttyperna under undersökningsperioden, om

a) volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen utgör högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, eller

b) det vägda genomsnittliga priset för denna produkttyp är lägre än tillverkningskostnaden per enhet.

(26) Den inhemska försäljning som användes för normalvärdet för de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarna skedde direkt till oberoende kunder. Analysen av försäljningen på hemmamarknaden visade att en viss del av försäljningen på hemmamarknaden var lönsam, och att det vägda genomsnittliga försäljningspriset var högre än tillverkningskostnaden. För de produkttyper som var identiska eller jämförbara med de produkttyper som såldes på export till unionen beräknades således normalvärdet som ett vägt genomsnitt av priserna på alla försäljningstransaktioner på hemmamarknaden eller, i förekommande fall, som ett vägt genomsnitt av enbart de lönsamma försäljningstransaktionerna.

(27) För de produkttyper där det inte förekom någon försäljning, eller försäljningen var otillräcklig av den identiska eller jämförbara produkttypen av den likadana produkten vid normal handel, eller där en produkttyp inte sålts i representativa mängder på hemmamarknaden använde kommissionen ett konstruerat normalvärde i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen.

(28) Normalvärdet konstruerades genom att följande adderades till den genomsnittliga tillverkningskostnaden för varje samarbetsvillig exporterande tillverkares likadana produkt under undersökningsperioden:

a) De vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna för den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden vid normal handel under undersökningsperioden.

b) Den vägda genomsnittliga vinst som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren gjorde på sin hemmamarknadsförsäljning av den likadana produkten vid normal handel under undersökningsperioden.

(29) Klaganden hävdade att den indiska exportskatten på järnmalm, som uppgick till 30 % under undersökningsperioden, pressade ned priserna på järnmalm på hemmamarknaden och minskade de exporterande tillverkarnas kostnader för den viktigaste råvaran till 40 % av världsmarknadspriset, vilket de ansåg betydde att exportpriserna cif till EU på rör av duktilt gjutjärn var 40–100 euro per ton eller 8–17 % av exportpriset. Klaganden begärde att normalvärdet därför skulle justeras i enlighet med detta.

(30) De exporterande tillverkarna hävdade att de köper järnmalm i Indien till samma pris som priset på det järnmalm som exporteras från Indien. Dessutom hävdade en av de exporterande tillverkarna, men först efter det att kontrollbesöken i Indien ägt rum, att denne börjat köpa järnmalm från tredjeländer efter undersökningsperioden.

(31) Den bevisning som inhämtats gav inte kommissionen möjlighet att preliminärt fastställa huruvida de indiska priserna på järnmalm på hemmamarknaden hålls nere i förhållande till andra marknader.

(32) Unionsindustrins och de exporterande tillverkarnas påståenden kunde följaktligen inte kontrolleras i detta skede av undersökningen och kommer att undersökas vidare i undersökningens slutskede samt vid den parallella antisubventionsundersökningen.

3.2 **Exportpris**

(33) De exporterande tillverkarna exporterade till unionen huvudsakligen via närstående företag som fungerar som importörer. Exporten direkt till oberoende kunder utgjorde bara cirka 1 % av deras totala export till unionen.

(34) När de exporterande tillverkarna exporterade den berörda produkten direkt till oberoende kunder i unionen, fastställdes exportpriset på grundval av det pris som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid försäljning på export till unionen i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

(35) När de exporterande tillverkarna exporterade den berörda produkten till unionen via närstående företag som fungerade som importör, fastställdes exportpriset på grundval av det pris till vilket den importerade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. I sådant fall justerades priset för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen, inbegripet försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, samt för vinst. I avsaknad av samarbetsvilliga icke-närstående importörer användes en genomsnittlig vinst på 3,7 %, baserat på uppgifter från klagomålet.

(36) En av de exporterande tillverkarna hävdade att man i stället för att tillämpa artikel 2.9 i grundförordningen borde basera exportpriset på internpriserna mellan den exporterande tillverkaren och dess närstående företag i EU. Företaget hävdade att dessa priser är tillförlitliga, eftersom vissa medlemsstaters tull- och skattemyndigheter (för mervärdesskatt och inkomstskatt) godtog att transaktionerna mellan handlarna och moderbolaget sker till marknadsmässigt pris.

(37) Kommissionen avvisade preliminärt detta argument av följande skäl. För det första skiljer sig syftet med tullmyndigheternas kontroll väsentligt från den som kommissionen genomför i samband med en antidumpningsundersökning. I detta fall hade tullmyndigheterna, eftersom tullsatsen är noll, ingen anledning att ifrågasätta de deklarerade exportpriserna. Dessutom hade kommissionen inte fått tillräcklig bevisning för att skattemyndigheterna uttryckligen godtog exportpriserna mellan den exporterande tillverkaren och dess närstående företag i EU.

(38) För det andra kunde inte heller argumentet att mervärdesskattemyndigheterna har godtagit exportpriserna som marknadsmässiga priser accepteras, eftersom företaget ändå får tillbaka den mervärdesskatt som tagits ut när det säljer vidare de importerade varorna.

(39) Slutligen hänvisade den exporterande tillverkaren till två rådsförordningar där internpriser hade godtagits ([1]). I de två berörda fallen kunde kommissionen dock jämföra försäljning via närstående importörer med försäljningen via icke-närstående importörer, vilket är omöjligt i detta fall eftersom försäljningen via icke-närstående importörer inte var representativ (cirka 1 % av all försäljning till EU).

([1]) Rådets förordning (EG) nr 930/2003 av den 26 maj 2003 om avslutande av antidumpnings- och antisubventionsförfarandena rörande import av odlad atlantlax med ursprung i Norge och antidumpningsundersökningen om import av odlad atlantlax med ursprung i Chile och Färöarna (EUT L 133, 29.5.2003, s. 1), och rådets förordning (EG) nr 954/2006 av den 27 juni 2006 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Kroatien, Rumänien, Ryssland och Ukraina, om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2320/97 och rådets förordning (EG) nr 348/2000 och om avslutande av interimsöversynen och översynen vid giltighetens utgång av antidumpningstullarna på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i bland annat Ryssland och Rumänien och om avslutande av interimsöversynen av antidumpningstullarna på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i bland annat Ryssland, Rumänien, Kroatien och Ukraina (EUT L 175, 29.6.2006, s. 4).

(40) När det gäller den andra exporterande tillverkaren såldes en del av den totala exportförsäljningen (ca 10–17 %) inte vidare i samma skick som den importerats utan hade bearbetats av ett närstående företag i Italien. Detta närstående företag importerade halvbearbetade (slät-) rör som sedan bearbetades ytterligare genom att rören fick ett utvändigt (zink) och invändigt (cement) överdrag. Både de importerade slätrören och färdiga rör utgör den berörda produkten. Det invändiga och utvändiga överdraget på rören kräver betydande investeringar i maskiner och utrustning, råvaror samt ett antal anställda med särskilda kvalifikationer.

(41) I det fall där produkter inte säljs vidare i samma skick som de importerats får kommissionen konstruera exportpriset ”på någon annan skälig grund”, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. I detta fall har kommissionen preliminärt beslutat att justera det pris till vilket den bearbetade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen (utom bearbetningskostnader), för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt för vinst. Vad gäller de bearbetningskostnader som tillkommit i EU kommer kommissionen att undersöka närmare om det är lämpligt med en justering och i så fall på vilken nivå. I avsaknad av något annat rimligt riktmärke användes en genomsnittlig vinst på 3,7 % för icke-närstående importörer, baserat på uppgifter från klagomålet. Skälen för att konstruera exportpriset på grundval av detta är följande:

— De importerade slätrören säljs inte på unionsmarknaden, eftersom de inte kan användas för vattenförsörjning eller avlopp utan vidare bearbetning. Av samma skäl säljs slätrör inte heller på den inhemska marknaden i Indien.

— Med tanke på omfattningen av bearbetningskostnaderna, som är betydande på grund av den utrustning, de råvaror och den arbetskraft som är nödvändig för att omvandla de importerade slätrören till en användbar produkt, skulle ett avdrag för dessa kostnader – som är mycket högre än kostnaden för att färdigställa en produkt i enlighet med kundernas krav – leda till ett orimligt och artificiellt resultat.

(42) Vad gäller övriga produkter som importerats hade båda de exporterande tillverkarna en närstående importör i Förenade kungariket som bearbetade de importerade produkterna genom att tillsätta flänsar och skära till rören i mindre storlekar.

(43) Kommissionen konstruerade preliminärt exportpriset för dessa andra produkter i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen genom att justera det pris till vilket den importerade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen, inbegripet bearbetningskostnaderna i unionen, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt för vinst, för att återföra prisnivån till priset för den obearbetade produkten (otillskuren och/eller utan flänsar). I avsaknad av något annat rimligt riktmärke användes en genomsnittlig vinst på 3,7 % för icke-närstående importörer, baserat på uppgifter från klagomålet.

(44) En av de exporterande tillverkarna hävdade att kommissionen, för de produkttyper som inte sålts vidare i det skick som de importerats i eftersom de bearbetats genom ett närstående företag, inte borde konstruera exportpriset på grundval av de priser som togs ut av den första oberoende kunden, utan på grundval av den exporterande tillverkarens direktförsäljning till EU, eventuellt kompletterat med företagets exportpriser till oberoende kunder i tredjeländer.

(45) Kommissionen drog preliminärt slutsatsen att det föreslagna tillvägagångssättet bör avvisas. För det första var den exporterande tillverkarens direktförsäljning till EU högst marginell under undersökningsperioden, både mängd- och värdemässigt, och är sålunda inte representativ. För det andra är försäljningen till tredjeländer inte en skälig grund, eftersom dessa länder inte i tillräcklig utsträckning speglar den exporterande tillverkarens ekonomiska position och beteende på unionsmarknaden, särskilt med tanke på att den exporterande tillverkaren har sålt stora kvantiteter till unionen via närstående handlare under samma period.

(46) Den exporterande tillverkaren hävdade också att justeringar borde begränsas till sådant som ”tillkommit mellan importen och återförsäljningen” och därmed rimligtvis borde avse återförsäljningsprocessen. Dessa kostnader kan således till exempel inte omfatta försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som normalt bärs av en tillverkare, bearbetningsenhet eller exportör. Försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna för de närstående företagen i EU skulle inte vara en rimlig kostnad för en importör. Den exporterande tillverkaren och dess närstående företag i EU påstås vara en enda ekonomisk enhet, vilket skulle ha en inverkan på den typ av justeringar som kan göras för att konstruera exportpriset.

(47) Företaget hävdade vidare att de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst som ska användas för att konstruera exportpriset borde räknas om så att de bara avser verksamheten för en importör.

(48) Vad beträffar argumentet att justeringar borde begränsas till sådant som ”tillkommit mellan importen och återförsäljningen” hänvisar kommissionen till EU-domstolarnas rättspraxis som slår fast att artikel 2.9 i grundförordningen inte utesluter att justeringar görs för kostnader som tillkommit före importen, i den mån som dessa kostnader normalt bärs av importören. Det följer dessutom av denna rättspraxis att den omständigheten att det bara förekommer en enda ekonomisk enhet inte påverkar tillämpligheten och de justeringar som avses i artikel 2.9 i grundförordningen. Denna rättspraxis innebär också att det faktum att de närstående företagen bara utför vissa uppgifter inte heller är något hinder för att tillämpa artikel 2.9 i grundförordningen, utan det återspeglas i att beloppet blir lägre för de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som ska dras av från det pris till vilket den berörda produkten första gången såldes vidare till en oberoende köpare. I alla händelser har den berörda part som avser att ifrågasätta omfattningen av de justeringar som gjorts på grundval av artikel 2.9 i grundförordningen en bevisbörda. Om denna part anser att justeringarna är överdrivna måste den således tillhandahålla konkret bevisning och beräkningar som underbygger dessa argument, och särskilt en alternativ siffra. Eftersom kommissionen anser att de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som preliminärt använts för att konstruera exportpriset återspeglar den verksamhet som bedrevs av de närstående företagen avvisades dessa argument preliminärt.

3.3 **Jämförelse**

(49) Kommissionen jämförde normalvärdet och de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas exportpris på grundval av priset fritt fabrik.

(50) Klaganden begärde att kommissionen skulle tillämpa den särskilda metod som används vid riktad dumpning och som anges i andra meningen i artikel 2.11 i antidumpningsgrundförordningen, eftersom ”*det finns ett exportprismönster som är mycket olika för olika köpare och regioner och som kommer att resultera i betydligt högre dumpningsmarginaler [eftersom] de indiska exportörerna inriktar sig på […] Förenade kungariket, Spanien, Italien och Frankrike och vissa stora kunder*”.

(51) Kommissionen avvisade preliminärt påståendena om den riktade dumpningen eftersom klaganden inte hade lämnat tillräcklig bevisning till stöd för sitt påstående. Den enda bevisning som lämnats var uppgifter från Eurostat som visar att merparten av exporten till EU från de exporterande tillverkarna förs in genom bara fyra medlemsstater. Denna export kan emellertid sedan skickas vidare till andra medlemsstater. Dessutom, och framför allt, har inga uppgifter lämnats som styrker prisskillnaderna mellan medlemsstaterna.

(52) Kommissionen kunde vidare inte fastställa något mönster för exportpriserna som är mycket olika för olika köpare och regioner. Undersökningen visade att unionstillverkarnas försäljningspriser i vissa medlemsstater var lägre än EU-genomsnittet, men det kunde inte visas att detta hade någon koppling till riktad dumpning, särskilt eftersom detta också var fallet redan innan de indiska exporterande tillverkarna började exportera till EU.

(53) Där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen normalvärdet och exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för frakt och försäkringar, hanterings-, förpacknings- och kreditkostnader, bankavgifter, provisioner, importavgifter och kostnader efter försäljning. Ingen justering gjordes dock för tullrestitution eftersom de exporterande tillverkarna inte kunde bevisa att den skatt som inte var betald eller som återbetalats vid exportförsäljning var medräknad i hemmamarknadspriset.

(54) De indiska exporterande tillverkarna hävdade i ett mycket sent skede av undersökningen att det föreligger betydande fysiska skillnader inom produktkontrollnumren (PCN) som skulle motivera justeringar för att säkerställa en rättvis prisjämförelse eller uteslutning av vissa särskilda produkter som såldes av klaganden. Informationen om dessa skillnader i fysiska egenskaper och den potentiella fördelen med justeringarna var dock inte tillräckligt underbyggd för att man skulle kunna ta ställning till det i detta skede av undersökningen. Påståendet avvisas därför preliminärt.

3.4 **Dumpningsmarginaler**

(55) För de samarbetande exporterande tillverkarna jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.

(56) Nivån på samarbetsviljan är hög i detta fall eftersom importen från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utgjorde 100 % av den totala exporten till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta beslutade kommissionen att fastställa den övriga dumpningsmarginalen till en nivå motsvarande den högsta dumpningsmarginal som fastställts för ett samarbetsvilligt företag.

(57) De preliminära dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företagets namn	Preliminär dumpningsmarginal
Jindal Saw Ltd	31,2 %
Electrosteel Casting Ltd	15,3 %
Alla övriga företag	31,2 %

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionens tillverkning**

(58) Den likadana produkten tillverkades av tre unionstillverkare under undersökningsperioden. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

(59) Eftersom det bara finns tre unionstillverkare och SG PAM Group lämnade uppgifter för sina dotterbolag och uppskattningar för den enda icke samarbetsvilliga unionstillverkaren, läggs alla siffror fram i indexerad form eller anges som intervall för att skydda konfidentialiteten för den andra tillverkaren i unionen som var samarbetsvillig i undersökningen.

(60) Den totala produktionen i unionen under undersökningsperioden fastställdes till 550 000–650 000 ton. Kommissionen fastställde den totala unionstillverkningen på grundval av all tillgänglig information om unionsindustrin, bl.a. information som anfördes i klagomålet för den icke samarbetsvilliga tillverkaren och uppgifter som samlats in från unionstillverkare som samarbetade under undersökningen. Såsom anges i skäl 7 finns det bara tre tillverkare i unionen och de två samarbetsvilliga tillverkarna svarar för ca 96 % av den totala tillverkningen i unionen.

4.2 **Förbrukning i unionen**

(61) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av unionsindustrins totala försäljning i unionen plus importen från tredjeländer till unionen. Kommissionen fastställde unionsindustrins totala försäljning på grundval av uppgifter som samlats in från samarbetsvilliga unionstillverkare och information i klagomålet för den icke-samarbetsvilliga tillverkaren. Importvolymen hämtades från Eurostats uppgifter.

(62) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Förbrukning i unionen

	2011	2012	2013	UP
Index	*100*	*84*	*83*	*97*

Källa: Eurostat, svaren på frågeformuläret och uppgifter i klagomålet.

(63) Unionens förbrukning minskade med 3,3 % under skadeundersökningsperioden. Unionens förbrukning utvecklades som ett U-mönster. Den föll kraftigt mellan 2011 och 2012 (med mer än 16 %), men steg kraftigt under undersökningsperioden. Slutanvändarna av rör av duktilt gjutjärn är företag som är verksamma inom vattenförsörjning, bortledning av avloppsvatten och bevattning. Det är oftast offentliga verksamheter som är beroende av statlig finansiering. Under 2011 och 2012 utvecklades den ekonomiska krisen till en omfattande offentlig skuldkris. Detta föranledde EU:s regeringar att drastiskt minska sina offentliga investeringar och utgifter, vilket förklarar den stora nedgången i efterfrågan på rör av duktilt gjutjärn, i synnerhet i länder som Spanien, Portugal och Italien.

4.3 **Import från Indien**

4.3.1 *Volym och marknadsandel för importen från Indien*

(64) Kommissionen fastställde importvolymen på grundval av uppgifter från Eurostat. Uppgifterna från Eurostat stämde överens med uppgifterna från de exporterande tillverkarna från Indien. Marknadsandelen för importen fastställdes på samma grundval.

(65) Importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Importvolym (ton) och marknadsandel

	2011	2012	2013	UP
Importvolym från Indien	75 000–85 000	60 000–70 000	75 000–85 000	95 000–105 000
Importvolym *Index*	*100*	*83*	*101*	*123*
Marknadsandel *Index*	*100*	*99*	*122*	*127*

Källa: Eurostat, svaren på frågeformuläret.

(66) Den indiska importvolymen uppvisade en betydande ökning på mer än 22 % under skadeundersökningsperioden trots den krympande marknaden. De indiska exporterande tillverkarna ökade sin marknadsandel med 3,5 procentenheter under samma period.

4.3.2 *Priser på importen från Indien och prisunderskridande*

(67) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av uppgifter från Eurostat. Prisunderskridandet för importen fastställdes på grundval av de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna från Indien och unionsindustrin.

(68) Det genomsnittliga priset för importen till unionen från Indien utvecklades på följande sätt:

Importpriser (euro per ton)

	2011	2012	2013	UP
Indien	650–750	700–800	600–700	600–700
Index	*100*	*106*	*99*	*98*

Källa: Eurostat, svaren på frågeformuläret.

(69) De indiska priserna sjönk något under hela skadeundersökningsperioden. De indiska priserna steg under 2012 (med 5,7 %), men sjönk ännu mer under 2013 (– 6,2 %).

(70) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra

a) det vägda genomsnittliga försäljningspris per produkttyp som unionstillverkarna tog ut från icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, och

b) motsvarande vägda genomsnittliga priser per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga indiska tillverkarna till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån (kostnad, försäkring, frakt) med lämpliga justeringar för kostnader efter import.

c) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt, och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av unionstillverkarnas omsättning under undersökningsperioden. Det visade en vägd genomsnittlig underskridandemarginal på 34 % respektive 42,4 % för de två samarbetsvilliga exporterande tillverkarna.

4.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(71) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(72) För fastställandet av skada skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen bedömde de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifterna i svaren på frågeformuläret från de samarbetsvilliga unionstillverkarna och de uppskattningar som klagomålet innehöll för den icke samarbetsvilliga unionstillverkaren. Kommissionen bedömde de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i frågeformulärssvaren från de samarbetsvilliga unionstillverkarna. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(73) De makroekonomiska indikatorerna är tillverkning, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning.

(74) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspris per enhet, tillverkningskostnad per enhet, arbetskraftskostnad, lagerhållning, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.4.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(75) Unionens totala tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2011	2012	2013	UP
Tillverkningsvolym *Index*	*100*	*79*	*91*	*101*
Produktionskapacitet *Index*	*100*	*100*	*100*	*100*
Kapacitetsutnyttjande (%)	52–57	42–47	45–50	53–58

Källa: Svaren på frågeformuläret samt uppgifter i klagomålet.

(76) Unionsindustrins totala tillverkning var något högre under undersökningsperioden än under 2011, trots mycket lägre försäljning i EU under undersökningsperioden. Den ökade tillverkningen berodde på en ökad exportförsäljning.

(77) Kapaciteten förblev också stabil under hela skadeundersökningsperioden. Kapacitetsutnyttjandet ökade något i takt med den ökade tillverkningen under skadeundersökningsperioden. Trots detta låg kapacitetsutnyttjandet kvar på en låg nivå (53–58 %). Tillverkningen av rör av duktilt gjutjärn är en bransch som kännetecknas av relativt höga fasta kostnader. Ett lågt kapacitetsutnyttjande försämrar absorptionen av fasta kostnader, vilket är en av orsakerna till unionsindustrins låga lönsamhet.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(78) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel

	2011	2012	2013	UP
Försäljningsvolym *Index*	*100*	*83*	*81*	*94*
Marknadsandel *Index*	*100*	*100*	*97*	*97*

Källa: Eurostat, svaren på frågeformuläret och uppgifter i klagomålet.

(79) Unionsindustrins försäljning minskade med 6,4 % under skadeundersökningsperioden till 450 000–500 000 under undersökningsperioden. Unionsindustrins försäljning minskade i betydligt större omfattning än vad som var fallet för förbrukningen.

4.4.2.3 Tillväxt

(80) Den totala förbrukningen i unionen av den berörda produkten minskade med nästan 3,3 % under skadeundersökningsperioden. Förbrukningen minskade drastiskt under 2012 med mer än 16 %, låg kvar på en låg nivå under 2013 och började öka igen under undersökningsperioden. I början av skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins försäljning, importen från tredjeländer samt den indiska importen i takt med förbrukningen. Under 2013, när förbrukningen fortfarande var låg och unionsindustrins lönsamhet negativ, lyckades de indiska tillverkarna öka både försäljningen och marknadsandelen betydligt. Att den indiska försäljningen kunde expandera i sådan stor utsträckning på en minskande marknad berodde på en aggressiv underprissättning och dumpning. De aggressiva försäljnings- och prissättningsstrategierna fortsatte under undersökningsperioden. Till följd av detta minskade unionsindustrins försäljningsvolym mycket mer än förbrukningen och unionsindustrin förlorade en marknadsandel på 2,5 procentenheter under skadeundersökningsperioden, medan de indiska tillverkarna ökade sin marknadsandel med 3,5 procentenheter under samma period.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(81) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Sysselsättning och produktivitet

	2011	2012	2013	UP
Antal anställda *Index*	*100*	*93*	*93*	*99*
Produktivitet *Index*	*100*	*82*	*96*	*102*

Källa: Svaren på frågeformuläret.

(82) Sysselsättningen och produktiviteten låg under undersökningsperioden på ungefär samma nivå som de hade legat på 2011. Det faktum att sysselsättningen inte minskade berodde främst på att försäljningen utanför unionen ökade betydligt (se skäl 77).

4.4.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(83) Alla dumpningsmarginaler låg väsentligt över miniminivån. Inverkan av de faktiska dumpningsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande, med tanke på volymen av och priserna för importen från det berörda landet.

(84) Detta är den första antidumpningsundersökning som gäller den berörda produkten. Därför fanns inga uppgifter tillgängliga för att bedöma inverkan från eventuell tidigare dumpning.

4.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(85) De samarbetsvilliga unionstillverkarnas genomsnittliga försäljningspriser per enhet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Försäljningspriser i unionen

	2011	2012	2013	UP
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen (euro per ton)	950–1 000	1 000–1 050	1 000–1 050	950–1 000
Index	*100*	*105*	*104*	*101*
Tillverkningskostnad per enhet (euro per ton)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
Index	*100*	*110*	*104*	*96*

Källa: Svaren på frågeformuläret.

(86) Det genomsnittliga försäljningspriset per enhet utvecklades i stort sett i linje med tillverkningskostnaderna. Det ökade under 2012 då tillverkningskostnaderna ökade, och från 2013 till undersökningsperioden har det fortsatt falla i takt med de minskande tillverkningskostnaderna. Tillverkningskostnaderna sjönk, främst på grund av det lägre priset på den viktigaste råvaran – järnmalm och metallskrot.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

(87) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de samarbetsvilliga unionstillverkarna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2011	2012	2013	UP
Index	*100*	*100*	*103*	*104*

Källa: Svaren på frågeformuläret.

(88) Under skadeundersökningsperioden ökade den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd med 4 %. Denna ökning var lägre än den totala ökningen av löner i unionen enligt Eurostats uppgifter.

4.4.3.3 Lagerhållning

(89) De samarbetsvilliga unionstillverkarnas lagernivåer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Lagerhållning

	2011	2012	2013	UP
Utgående lager *Index*	*100*	*74*	*73*	*82*

Källa: Svaren på frågeformuläret.

(90) Utgående lager minskade under skadeundersökningsperioden. Lagerminskningen berodde främst på att ledningen för unionsindustrin infört strängare krav på rörelsekapital.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(91) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet utvecklades på följande sätt för de samarbetsvilliga unionstillverkarna under skadeundersökningsperioden:

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2011	2012	2013	UP
Lönsamhet för försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i % av omsättningen)	mellan 2,5 och 3,0	mellan – 5,5 och – 6,0	mellan – 1,0 och – 1,5	mellan 1,5 och 2,0
Kassaflöde *Index*	*100*	*92*	*67*	*101*
Investeringar *Index*	*100*	*60*	*67*	*120*
Räntabilitet (%)	49	– 155	– 29	20

Källa: Svaren på frågeformuläret.

(92) Kommissionen fastställde lönsamheten för de samarbetsvilliga unionstillverkarna genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen i procent av omsättningen för denna försäljning. Unionsindustrins lönsamhet minskade från 2,5 till 3,0 % under 2011 till 1,5 till 2,0 % under undersökningsperioden och var negativ under 2012 och 2013. Större delen av försäljningen av den berörda produkten i EU skedde via de samarbetsvilliga unionstillverkarnas försäljningsdotterbolag, och deras kostnader och lönsamhet beaktades.

(93) Nettokassaflödet är de samarbetande unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sin verksamhet. Kassaflödet låg på samma nivå under 2011 och undersökningsperioden.

(94) Investeringsnivån var större under undersökningsperioden än den var under 2011. Under åren 2012 och 2013 var investeringsnivån emellertid mycket lägre och ökningen under undersökningsperioden uppvägde inte minskningen under de föregående åren. Räntabiliteten är vinsten i procent av det bokförda nettovärdet av investeringarna. Räntabiliteten var betydligt lägre under undersökningsperioden än den var under 2011.

4.4.4 *Slutsats beträffande skada*

(95) Unionsindustrin förlorade marknadsandelar med 2,5 procentenheter på en fallande marknad, medan dess försäljning på unionsmarknaden minskade med nästan 6,4 %. Kapacitetsutnyttjandet förblev lågt under hela skadeundersökningsperioden, dvs. 53–58 %, vilket påverkade unionsindustrins förmåga att absorbera fasta kostnader. Unionsindustrins lönsamhet hade visserligen vänt sedan den nådde sin lägsta nivå under 2012, men med 1,5–2,0 %, var den fortsatt mycket låg under undersökningsperioden och låg betydligt under målvinsten. Under samma period ökade importen från Indien med 22,6 % och deras marknadsandel ökade med 3,5 procentenheter.

(96) Övriga indikatorer var fortsatt relativt stabila. Att de inte försämrades berodde dock i stor utsträckning på att unionsindustrins försäljning utanför unionen ökade. Den enda indikator som visade en klart positiv tendens under skadeundersökningsperioden var investeringarna, som ökade med 20 %. Under åren 2012 och 2013 var investeringsnivån emellertid mycket lägre och ökningen under undersökningsperioden uppvägde inte minskningen under de föregående åren.

(97) En mycket låg lönsamhet, i kombination med fortsatt förlorade försäljningsvolymer och marknadsandelar i unionen, försätter unionsindustrin i en besvärlig ekonomisk situation.

(98) Mot denna bakgrund drog kommissionen preliminärt slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. **ORSAKSSAMBAND**

(99) I enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den dumpade importen från det berörda landet vållade unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Kommissionen säkerställde att all eventuell skada som vållats av andra faktorer än den dumpade importen från det berörda landet inte tillskrevs den dumpade importen. Dessa faktorer är den ekonomiska krisen och minskade efterfrågan, import från tredjeländer, unionsindustrins exportresultat och konkurrens från ersättningsprodukter, t.ex. plaströr.

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(100) De indiska exporterande tillverkarnas försäljningsvolym i unionen var nästan dubbelt så stor 75 000–85 000 som all annan import totalt (45,8 kiloton) redan i början av skadeundersökningsperioden. Den indiska försäljningen minskade i takt med förbrukningen under 2012 men behöll en marknadsandel på cirka 10–15 %. Under 2013, när förbrukningen fortfarande var låg och unionsindustrins lönsamhet negativ, lyckades de indiska tillverkarna öka både sin försäljning och sin marknadsandel betydligt. Denna framgångsrika expansion för den indiska försäljningen på en fallande marknad var möjligt genom aggressiva dumpningspriser: de indiska importpriserna föll med 6,2 % under 2013. Den aggressiva prissättningen fortsatte under undersökningsperioden. Försäljningsvolymen från de indiska exporterande tillverkarna låg på över 100 000 och deras marknadsandel uppgick till 15–20 % under undersökningsperioden. En sådan snabb expansion var möjlig genom betydande prisunderskridanden i förhållande till unionstillverkarna. Prisunderskridandet fastställdes till 34 % och 42,4 %. Medan den indiska försäljningen och marknadsandelen ökade betydligt föll unionsindustrins försäljning mycket mer än förbrukningen; unionsindustrins försäljning föll 6,4 % och marknadsandelen minskade med 2,5 procentenheter.

(101) Mot bakgrund av det klart fastställda tidsmässiga sambandet mellan det betydande underskridandet av unionstillverkarnas priser genom den dumpade indiska importen och unionsindustrins förlorade försäljning och marknadsandel, vilket lett till mycket låg lönsamhet, dras slutsatsen att den dumpade importen var orsaken till den skada som unionsindustrin lidit.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1 *Den ekonomiska krisen och minskande efterfrågan*

(102) Förbrukningen i unionen av den berörda produkten minskade med 3,3 % under skadeundersökningsperioden, medan den indiska importen samtidigt ökade med 22,6 %. Den största nedgången i förbrukningen (15 % under 2011–2012) orsakades av den ekonomiska krisen och nedskärningar i de offentliga utgifterna. Den minskade förbrukningen tycks ha bidragit till skadan i början av skadeundersökningsperioden, och kan också ha bidragit till den under 2013. Under 2013, och särskilt under undersökningsperioden, var den dumpade indiska importen den skadefaktor som i första hand pressade ned unionsindustrins försäljning i unionen och hindrade återgången till en hållbar lönsamhet.

5.2.2 *Import från tredjeländer*

(103) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Importen från tredjeländer (i ton)

	2011	2012	2013	UP
Kina	31 136	28 019	12 266	13 903
Index	*100*	*90*	*39*	*45*

	2011	2012	2013	UP
Tredjeländer (utom Kina)	14 693	12 183	20 153	22 524
Index	*100*	*83*	*137*	*153*
Alla tredjeländer	45 828	40 202	32 419	36 427
Index	*100*	*88*	*71*	*79*

Källa: Eurostat.

(104) Importen från Indien utgjorde merparten av all import till unionen (mer än 70 %) under undersökningsperioden. Importen från Indien ökade med mer än 22 % under skadeundersökningsperioden, medan övrig import minskade med mer än 20 % under samma period. Den indiska importens marknadsandel ökade med 2,5 procentenheter, medan övrig imports marknadsandel minskade med mer än 1 procentenhet. Med tanke på de låga importvolymerna från tredjeländer samt det faktum att de minskade både volymmässigt och som marknadsandel, finns det inget som tyder på att de vållade unionsindustrin skada.

(105) Exporterande tillverkare hävdade att en unionstillverkare hade importerat den berörda produkten från företagets kinesiska tillverkningsanläggningar och därmed vållade sig själv skada. Det fanns ingen bevisning till stöd för dessa påståenden. Styrkta uppgifter visade att importen till unionen från unionstillverkarens närstående kinesiska anläggning varit mycket låg. Importen från Kina minskade dessutom avsevärt under skadeundersökningsperioden och marknadsandelen minskade med mer än 2 procentenheter, vilket tydligt visar att den inte kan ha vållat skadan.

5.2.3 *Unionsindustrins exportresultat*

(106) De samarbetsvilliga unionstillverkarnas exportvolym utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

De samarbetsvilliga unionstillverkarnas exportresultat

	2011	2012	2013	UP
Exportvolym *Index*	*100*	*78*	*116*	*130*
Genomsnittligt exportpris *Index*	*100*	*108*	*104*	*99*

Källa: Svaren på frågeformuläret.

(107) Unionsindustrins försäljning utanför unionen ökade betydligt, med 30 %, under skadeundersökningsperioden, medan det genomsnittliga försäljningspriset förblev relativt stabilt. Försäljningen utanför unionen är därmed faktiskt en faktor som lindrar skadan. Utan en ökad försäljning utanför unionen skulle unionsindustrin ha lidit ännu mer skada.

5.2.4 *Konkurrens från ersättningsprodukter*

(108) Berörda parter hävdade att skadan orsakats av hård konkurrens från ersättningsprodukter, särskilt plaströr (polyeten, polyvinylklorid och polypropen). Plaströr med en mindre diameter är inledningsvis mycket billigare per enhet. Med hänsyn till underhållskostnaderna och produktens livslängd har den berörda produkten emellertid kostnadsfördelar på lång sikt. Plaströr utövar ett visst konkurrenstryck på den berörda produkten, särskilt för rör med mindre diameter. Rör av duktilt gjutjärn förlorade dock inte marknadsandelar till plaströr under skadeundersökningsperioden, och i vissa fall lyckades rör av duktilt gjutjärn till och med återta vissa marknadsandelar från plaströr under skadeundersökningsperioden. Konkurrensen från ersättningsprodukter av plast kunde således sannolikt inte vara orsaken till den väsentliga skadan under skadeundersökningsperioden.

5.3 **Slutsats om orsakssamband**

(109) Ett orsakssamband fastställdes preliminärt mellan den skada som unionstillverkarna lidit och den dumpade importen från det berörda landet. Det finns ett tydligt tidsmässigt samband mellan prisunderskridandet av unionsindustrins priser genom den dumpade importen och unionsindustrins minskade försäljning och marknadsandel i EU. Den dumpade importen från Indien underskred unionsindustrins priser med 34 % och 42,4 % under undersökningsperioden. Detta leder till en mycket låg lönsamhet för unionsindustrin.

(110) Kommissionen har särskiljt och avgränsat verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation från den dumpade importens skadevållande verkan. Den ekonomiska krisen och minskad efterfrågan har bidragit till skadan i början av skadeundersökningsperioden, och kan också ha bidragit till den under 2013. Om unionsindustrins priser inte hade underskridits av den dumpade importen skulle situationen för unionsindustrin säkerligen inte ha påverkats i samma utsträckning. Försäljningen hade inte fallit så mycket, kapacitetsutnyttjande skulle ha varit högre och lönsamheten skulle ha varit stabilare. Fallet vad gäller förbrukningen anses därför preliminärt inte bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan.

(111) De övriga identifierade faktorerna, såsom importen från tredjeländer, unionsindustrins exportresultat och konkurrensen från ersättningsprodukter, konstaterades preliminärt inte bryta det orsakssamband som fastställs ovan, inte ens när de sammantagna verkningarna av dem beaktades.

(112) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen i detta skede att den väsentliga skada som unionsindustrin lidit vållats av den dumpade importen från Indien och att de andra faktorerna, sedda var för sig eller tillsammans, inte bröt orsakssambandet. Skadan består främst av den minskade försäljningen, förlorade marknadsandelar för EU:s industri, lågt kapacitetsutnyttjande och låg lönsamhet.

6. **UNIONENS INTRESSE**

(113) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida införandet av antidumpningsåtgärder skulle strida mot unionens intresse. Den tog särskild hänsyn till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens. Unionens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla berörda parters intressen, bl.a. unionsindustrins, distributörers och slutanvändarnas, bl.a. allmännyttiga företag som är verksamma inom vattenförsörjning, bortledning av avloppvatten och bevattning.

6.1 **Unionsindustrins intresse**

(114) Unionsindustrins tillverkningsanläggningar ligger i Frankrike, Tyskland, Spanien och Österrike. Unionsindustrin direkt sysselsatta uppgick till över 2 400 anställda inom tillverkning och försäljning av den berörda produkten. Två av tre tillverkare samarbetade i undersökningen. Den icke-samarbetsvilliga tillverkaren motsatte sig inte inledandet av undersökningen. Såsom framgår ovan har de två samarbetsvilliga företagen lidit väsentlig skada och påverkats negativt av den dumpade importen.

(115) Införandet av preliminära antidumpningstullar väntas återupprätta rättvisa handelsvillkor på unionsmarknaden och göra det möjligt för unionstillverkarna att öka sin försäljning och det låga kapacitetsutnyttjandet. Detta skulle leda till att unionsindustrins lönsamhet ökar till de nivåer som anses vara nödvändiga för denna kapitalintensiva industri och förhindra att sysselsättningen minskar. Vidtas inga åtgärder är det mycket troligt att unionsindustrins ekonomiska situation försämras ytterligare.

(116) Slutsatsen blir därför preliminärt att det ligger i unionsindustrins intresse att antidumpningstullar införs.

6.2 **Icke-närstående importörers, distributörers, användares och andra berörda parters intressen**

(117) Inga icke-närstående importörer gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande. Många distributörer gav sig till känna och framförde sina synpunkter. Väldigt få av dem lämnade emellertid mer underbyggda uppgifter så att en fördjupad analys kunde göras. Endast ett fåtal slutanvändare deltog i undersökningen.

(118) Flera berörda parter (främst distributörer av unionsindustrins produkter och metallarbetarförbund) stödde undersökningen och krävde att rättvis konkurrens skulle återställas, beklagade den skadevållande situationen för unionsindustrin och hävdade att unionens tillverkningskapacitet kommer att försvinna och arbetstillfällen gå förlorade om tullar inte införs.

(119) Distributörer av den berörda produkten som importerats från Indien samt flera slutanvändare, dvs. allmännyttiga företag med verksamhet inom vatten, avlopp och bevattning motsatte sig införandet av åtgärder. De uttryckte sin oro över att SG PAM Group skulle få en monopolliknande ställning på unionsmarknaden om den indiska importen minskar till följd av att åtgärder införts, vilket skulle leda till högre priser. SG PAM Group har en mycket stark ställning på unionsmarknaden. Det finns dock flera faktorer som tycks motverka företagets inflytande på marknaden. För det första finns det två andra unionstillverkare med outnyttjad kapacitet som kan säkerställa en effektiv konkurrens om SG PAM:s priser blir för höga.

(120) För det andra finns det flera tillverkare i tredjeländer (Kina, Turkiet, Ryssland och Schweiz) som redan säljer till EU-marknaden. Deras försäljning under skadeundersökningsperioden var låg och sjunkande. Den främsta orsaken till denna nedgång för andra importörers försäljning förefaller ha varit en aggressiv konkurrens från de indiska tillverkarna. De indiska dumpade priserna var betydligt lägre än alla andra stora importländers priser (med undantag av Ryssland). Om unionsindustrin ensidigt ökar priserna kan importen från andra länder öka på kort till medellång sikt, eftersom dessa exportörer redan har fotfäste i unionen.

Genomsnittligt importpris i euro

	2011	2012	2013	Undersökningsperioden
Indien	665	703	659	651
Kina	955	1 014	1 059	1 054
Schweiz	1 711	1 678	1 554	1 526
Ryssland	697	696	652	627
Turkiet	1 246	1 544	1 272	1 010

Källa: Eurostat.

6.3 **Slutsats om unionens intresse**

(121) Mot denna bakgrund slår kommissionen fast att det inte finns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder på import av rör av duktilt gjutjärn med ursprung i Indien i detta skede av undersökningen. Kommissionen kommer att fortsätta att undersöka de möjliga effekterna på konkurrensen på unionsmarknaden, men i det slutgiltiga skedet på grundval av ytterligare information som ska lämnas in.

7. **PRELIMINÄRA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

(122) På grundval av kommissionens slutsatser beträffande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör provisoriska åtgärder införas i syfte att förhindra att dumpad import vållar unionsindustrin ytterligare skada.

7.1 **Nivå för undanröjande av skada (skademarginal)**

(123) För att bestämma nivån på åtgärderna analyserade kommissionen först det tullbelopp som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit.

(124) Skadan skulle vara undanröjd om unionsindustrin kunde täcka sina tillverkningskostnader och göra en vinst före skatt på försäljningen av den likadana produkten på unionsmarknaden som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå under normala konkurrensförhållanden, dvs. vid avsaknad av dumpad import.

(125) I klagomålet påstås det att industrin väntar sig en lönsamhet på över 12 % utan dumpad import, eftersom man haft en sådan lönsamhetsnivå under åren före skadeundersökningsperioden. Det måste noteras att unionsindustrins försäljning var exceptionellt hög åren före skadeundersökningsperioden till följd av högkonjunkturen 2007–2008 och EU-ländernas finanspolitiska stimulansåtgärder för att motverka följderna av den ekonomiska krisen under 2009. Dessa år kan därför inte betraktas som representativa för unionsindustrins lönsamhet. Klaganden hävdar också att stora investeringar i FoU kan leda till en tvåsiffrig lönsamhet. Undersökningen fann föga belägg för en intensiv FoU-verksamhet; för den unionstillverkare som hade de högsta FoU-utgifterna utgjorde de mindre än 2 % av omsättningen under 2011 och ännu mindre under undersökningsperioden.

(126) Vid tidigare undersökningar av liknande produkter – vissa sömlösa rör av rostfritt stål ([1]) och vissa svetsade rör av järn eller olegerat stål ([2]) – ansågs det att en vinstmarginal på 5 % kunde anses vara en lämplig nivå som unionsindustrin kunde förväntas uppnå utan skadevållande dumpning. Rör av duktilt gjutjärn liknar i många avseenden sömlösa stålrör och svetsade rör av järn och olegerat stål. Järnråvaran utgör en stor del av tillverkningskostnaden och dessa rör kan också användas för ledning av vatten. Kommissionen ansåg därför preliminärt att en vinstmarginal på 5 % är rimlig även när det gäller industrin för rör av duktilt gjutjärn.

(127) Kommissionen fastställde sedan nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de exporterande tillverkarna, vilket fastställts för beräkningarna av prisunderskridandet, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkt som de samarbetsvilliga unionstillverkarna sålde på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes i procent av det vägda genomsnittliga importvärdet cif.

7.2 **Provisoriska åtgärder**

(128) Preliminära antidumpningsåtgärder bör införas för import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien i enlighet med regeln om lägsta tull i artikel 7.2 i grundförordningen. Kommissionen jämförde skademarginalerna och dumpningsmarginalerna. Tullbeloppet bör fastställas till en nivå som motsvarar de lägre av dumpnings- och skademarginalerna.

(129) På grundval av ovanstående föreslås följande preliminära antidumpningstullsatser, uttryckta i priset cif vid unionens gräns, före tull:

Land	Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Preliminär antidumpningstull
Indien	Jindal Saw Ltd	31,2 %	68 %	31,2 %
	Electrosteel Casting Ltd	15,3 %	59 %	15,3 %

(130) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De återspeglar således den situation som befunnits föreligga för dessa företag i samband med denna undersökning. Dessa tullsatser är således endast tillämpliga på import av den berörda produkten med ursprung i det berörda landet, dvs. Indien, som är tillverkad av de angivna juridiska enheterna. Import av den berörda produkten tillverkad av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, samt närstående enheter till de uttryckligen nämnda företagen, ska omfattas av den tullsats som är tillämplig på alla övriga företag. De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.

([1]) EUT L 336, 20.12.2011, s. 6.
([2]) EUT L 343, 19.12.2008, s. 1.

(131) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser tillämpas om det sedan ändrar namnet på enheten. Denna begäran ska riktas till kommissionen ([1]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett tillkännagivande om namnbytet att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(132) För att minimera risken för att åtgärderna kringgås på grund av de vitt skilda tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas. Företagen med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3. Import som inte åtföljs av den fakturan bör bli föremål för den antidumpningstullsats som gäller för ”alla övriga företag”.

(133) För att säkerställa att antidumpningstullarna genomförs korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

8. **SLUTBESTÄMMELSER**

(134) Enligt god förvaltningspraxis kommer kommissionen att uppmana de berörda parterna att inkomma med skriftliga synpunkter och/eller att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden inom en fastställd tidsfrist.

(135) Undersökningsresultaten om införande av preliminära tullar är inte definitiva och kan komma att ändras i undersökningens slutgiltiga skede.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull införs på import av rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) med ursprung i Indien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7303 00 10 och ex 7303 00 90 (Taric-nummer 7303 00 10 10, 7303 00 90 10).

2. Följande preliminära antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Preliminär antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Jindal Saw Ltd	31,2 %	C054
Electrosteel Casting Ltd	15,3 %	C055
Alla övriga företag	31,2 %	C999

3. Den individuella tullsats som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid det företag som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes/dennas namn och befattning, med följande lydelse: *”Jag intygar härmed att de (mängd) rör av duktilt gjutjärn (även kallat gjutjärn med sfäroidiserad grafit) som sålts för export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Indien. Jag intygar att den information som lämnas i denna faktura är fullständig och korrekt.*” Om ingen sådan faktura uppvisas, ska tullsatsen för ”alla övriga företag” tillämpas.

([1]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

4. Övergång till fri omsättning i unionen av den produkt som avses i punkt 1 ska förutsätta att det lämnas en säkerhetsdeposition som motsvarar nivån på den preliminära tullen.

5. Om inte annat anges ska gällande relevanta bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Berörda parter får inom 25 kalenderdagar från datumet för denna förordnings ikraftträdande

a) begära att få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden som legat till grund för antagandet av denna förordning,

b) inkomma med skriftliga synpunkter till kommissionen, och

c) begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden.

2. De parter som avses i artikel 21.4 i förordning (EG) nr 1225/2009 får inom 25 kalenderdagar från dagen för denna förordnings ikraftträdande lämna synpunkter på tillämpningen av de provisoriska åtgärderna.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 ska tillämpas i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 september 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande